

Semmis szerződések a csődeljárásban

Egy sikeres csődegyezséget kötő adós is kártérítésre kötelezhető, ha jóerkölcsbe ütköző szerződésekkel szerezte meg a többségi szavazatot a csődegyezés során.

A Kúria egy 2017-es határozatában a csődegyezés által elszenvedett vagyonszétválás megfizetésére kötelezte az alpereseket tekintettel arra, hogy olyan jóerkölcsbe ütköző szerződéseket kötöttek, amelyekkel egyértelmű céljuk a másik félnek történő vagyoni veszteség okozása volt.

A Kúria által hozott határozat alapjául szolgáló tényállás szerint az alperesek néhány héttel a csődeljárás megindítása előtt egymással, a több éve fennálló addig biztosítatlan követeléseik biztosítására olyan szerződéseket kötöttek, amely szerződések eredményeképpen a korábban nem biztosított hitelezői igények biztosítottá váltak, közokiratba foglalásuk eredményeként pedig a vagyonszétválás által nem vitathatóvá.

A per során abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az adott esetben a biztosítéknyújtások vonatkozásában megállapítható-e, hogy az alperesek akarategységben, kifejezetten a felperes már korábban biztosított hitelezői igénye érvényesítésének akadályozására, a felperesnek vagyoni veszteséget okozó célzattal működtek együtt a biztosított hitelezői minőségüket megalapozó közokiratba foglalt szerződések létrehozásában, a jognyilatkozatok megtételében.

Azzal egyetértett a Kúria, hogy nem ütközik nyilvánvalóan jóerkölcsbe az a megállapodás, amely alapján a felpereshez hasonlóan kölcsönt folyósító szerződéses partner biztosítékot keres és a felperessel azonos kielégítési osztályban, a felperessel azonos mértékben kielégítéshez jut a csődeljárás során. A Kúria a hivatkozott jogesetben azonban nem fogadta el az alperesek azon védekezését, miszerint ők csak a saját követelésüket akarták biztosítani a végrehajtási eljárásokkal, illetve zálogjogokkal.

Az alperesek állításukkal ellentétben a csődeljárásban éppen a saját érdekeikkel szemben, az eredeti követelésük 19%-ának teljesítésére tett csődegyezségi ajánlat elfogadásával valójában ötdölték a saját követelésüket. Az alperesek biztosított hitelezőként a csődegyezés elutasításával egy esetleges felszámolásban privilegizált helyzetbe kerültek volna, és sokkalta nagyobb követeléshez jutottak volna, mint amihez az általuk megszavazott csődegyezés eredményeképpen jutottak.

A Kúria az alperesek fenti magatartásából azt a következtetést vonta le, hogy az általuk kötött szerződések - mivel azoknak a másnak történő vagyonszétválás okozásán kívül más célja nem volt - nyilvánvalóan sértették az általánosan elfogadott erkölcsi normákat, szokásokat, ezért azok az általános

társadalmi megítélés alapján egyértelműen tisztességtelennek, ily módon jóerkölcsbe ütközőnek minősülnek.

A Kúria fentiekben bemutatott határozata rávilágít arra, hogy adott esetben még egy sikeres csődegyezés után is felelősségre vonható az adós, ha korábban olyan érvénytelen szerződéseket kötött, amellyel a csődeljárásban eredetileg nem biztosított igénnyel rendelkező hitelezők biztosított pozíciót szerezve más biztosított hitelezőt leszavazva kárt okoztak.